

երէ ոչ խիստ նին սկզբունքի մը նորոգութիւն։ Վասն զի Հռովմայ առաջին դարերուն մէջ արդին որոշուած էր քէ ։ Պարտապանին ստացուածքը ևս ոչ քէ մարմինը պատասխանատու է անոր պարտքին ։

,, Աւրեմն առաջուան պէս պիտք է առաջ երրամք մեր ճամբուն մէջ։ Դրսի գործոց կողմանէ հաշտ եւ խաղաղ պիտի ապրիմք այլ եւ այլ տերութեանց նետ, եւ Գաղղիոյ ձայնը պիտի հանեմք միայն իրաւանց եւ արդարութեան համար։ Ներսը պիտի պաշտպանեմք կրօնական զայափարները՝ ամենեւին չափակեցնելով քաղաքական իշխանութեան իրաւունքը, ուստիւն ու գիտութիւնը պիտի տարածեմք ժողովրդեան ամեն կարգերուն մէջ։

,, Առանց աւրելու պիտի պարզեմք մեր կառավարութեան գերազանց ոճը ։ հասարակութեան եւ զաւառին աւել-

ի անկախ կեանք պիտի տամք, անձնական ազատութիւնը եւ ընկերական նողին պիտի գարբեցնեմք։ Վերջապէս աղջին նողին պիտի բարձրացընեմք եւ մարմինը պիտի զօրացընեմք։

,, Բայց օգտակար բարեկարգութիւնները սիրով առաջ տանելու ատեն հաստատ կպահեմք սահմանադրութեան նիմունքը։ Դէմ կկենամք անոնց չափազանց եռանդեանը որ փոփոխութիւններ կուգն միայն անոր համար որ մեր կանգնածը քանդեն։ Կամամտածական գիւտերը այնպէս կիամեմատին ստոյզ աղէկութեան նետ՝ ինչպէտ երեակայութիւնը ճշմարտութեան, եւ յառաջադիմութիւնը բածդ ոչ քէ բարակ մտածութեանց քիչ կամ շատ կատարումն է, այլ փորձառութեան այն պտողներուն գործածութիւնը՝ որ ժամանակով հաստատուած են, եւ հասարակաց կարծեօքը ընդունելի եղած ։

ՄԱՆՐԱՍԼՈՒԹԻՔ.

Ո-ՌԻՄԻԵՆԵՐՈՒԽ ԵԿԵՂԵՑՈՒԿԱՆ Ա.ՆԿԱ.ԽՈՒԹԻՒԽՆՅ.

Մումինները, այսինքն Աւանդներն ու Մոլտովանները յունաղաւան լինելով, մինչեւ ցայծմ կոստանդնուպոլիսոյ Յունաց պատրիարքին իշխանութեանը տակ կհամարուին։ Քուզա իշխանը ժողովրդոց կարծիքը կամ քաջանքը զիտնալով՝ որոշեց որ ապունետեն Մումինները քեզէտ իրենց յունական զաւանութեանը անփոփոխ պահեն, բայց եկեղեցական իրաւասութեան կողմանէ ազատ լինին կոստանդնուպոլիսոյ Յունաց պատրիարքին իշխանութեանն, եւ զիրենք կառավարողը լինի իրենց մետրագութիւնը՝ սիւննողուական ժողովով։

ՓՐՈՒՏՈՒԽ Մ.Ա.Ձ.

Յունուարի 8-ին Փարիզու մէջ մեռեր է Փրուտոն փիլիսոփան։ Այս նշանաւոր մարդը ծնած էր Պղանսոն քաղաքը 1809-ին յուլիսի 15-ին։ Հայրը հասարակ տակառագործ (ֆլյուքի) լինելով, ուզեր էր որդուոյն ալ իւր արուեստը սովորեցնել, բայց նա բարերարի մը ձեռքով կըրցաւ զպրատուն մտնել, եւ անկից տալարան մը անցնի աշակերտութեան։ Տպագրութեան արուեստն որչափ պարագ ժամանակ որ կատներ՝ ուսման ետենէ կիներ, այնպէս որ 1830-ին ամենքը սկսան զարմանալ նորա նմտութեանը եւ սրամտութեանը վրայ։ 1838-ին զնաց Փարիզ, եւ այնտեղ սկսան օրագրաց մէջ յօղուածներ զրել։ Այն յօղուածներն մեկը՝ որոց վերնագիրը այս էր թէ հ՞նչ է սեպհականութիւնը, մեծ շիորութեան պատճառ եղաւ։ Վասն զի այն յօղուածով կշանար Փրուտոն ցուցընել քէ սեպհականութիւն կամ սեպհական ստացուածք բաւեր՝ զողութիւն ըստի է։ Պահանջնի ձեմարածնին նուիրած էր ինքը զրուածքը, ձեմարանը յանդիմանութիւն գրեց Փրու-

տոնին, անոր կապուած ոռմիկը կտրեց, եւ ուզեց նաև դատաստանի տակ ձգել զինքը։ 1848-ին ֆետրուարի խոռոչութեան ատեն Փրուտոն օրագիր մը սկսան հրատարակել։ Բայց այն օրագիրը՝ մէջի յանդուզն խօսքերուն համար արգիւուցաւ։ Բայց ուամկին առջեւը քանի զնաց անունը մեծցաւ, այնպէս որ 77 հազար հոգի զինքը ընտրեցին երեսփոխանաց ժողովոյն անդամ՝ Փարիզու բնակիչներուն կոչման։ Այսու ամենայնին իրեն ազատական համարձակախօսութիւններէն օգուտ մը չտեսնելով, նորէն սկսան յօղուածներ զրել, եւ դարձեալ չափազանց յանդիմական բաներ զրելուն համար ոչ միայն քանի անզամ տուզանք վճարեց, այլ եւ երեք տարի բանտարկութեան դատապարտուցաւ։ Բանտին մէջ վաճառականի մը աղջկանը նետ կարգուեցաւ, եւ նոն շաբաթեց 1849 տարունյ յեղափոխութեան պատմութիւնը։ Բանտէն ազատեցաւ 1852-ին, բայց այն զրքին համար՝ որոյ անունը դրեր էր „Նոր նիմունք զործնական փիլիսոփայութեան“, նորէն դատապարտուցաւ երեք տարի բանտ մտնելու, եւ 4,000 ֆրանք տուզանք վճարելու։ Այնունետեն մնացած կեանքը Փարիզու մէջ անցուց՝ միշտ զրքեր շաբադրելու պարապելով։

Փրուտոնին մտածութիւնները նին ատենի ծանրագլուխ փիլիսոփայից զրուածքներուն յատկութիւններն ունին։ Բայց եւ այնպէս յանդուզն եւ սահմարձակ զրուցուածք մը ունի որ իրեն պէս տասը հոգի Գաղղիոյ կառավարութիւնը կամ նաև աշխարհն որ եւ իցէ կողմին կառավարութիւնը ձեռք առնուին, բովանդակ մարդկային ընկերութեան նիմունքը կախանդուեր եւ տակնուվրայ կիներ։ Փրուտոն այն մարդիկներն մեկն էր որ առելի վարպետ են որ եւ իցէ կարգ եւ կանոն՝ թէ առելի եւ թէ զէշը՝ քանդելու կործանելու, քան թէ նոր եւ օգտակար կանոն մը հաստատելու։